

Fjord, hvor vi ved at skaffe Indløb, kunne faa i det mindste en bethdelig Del af vore mindre Fartøjer i den Beskyttelse, som en Havn skal give, saa forekommer det mig, at man har den Pligt i det mindste at skaffe dem disse Løb saaledes, at de kunne komme ud derfra, og efter at de ere komne ud, sikkert kunne komme ind igen. Men det ueheldige ved Løbene til Limfjorden og Ringkjøbing Fjord, i det hele taaget ved Fjordene paa Vestkysten, er, at det ikke er faste Løb; de kunne flytte sig meget bethdelig fra den ene Dag til den anden. Derved ere Fisterne, som fare paa Kysten, i høj Grad udsatte, og dette er særlig en Grund til, at Fisteriet ikke kan udvilde sig, som det burde kunne, fordi Fisterne aldrig ere sikre paa at kunne komme i Havn. Jeg mener altsaa, at dette ubeskyttede Udløb ikke kan gøre Tjildest for Beboerne ved Ringkjøbing Fjord eller for Befolkningen langs Kysten, som søge Syd- fra op til den Del af Kysten, hvor dog det rigeste Fisteri er, idet de ikke kunne være sikre paa i Tilfælde af Baalandsstorme at kunne finde ind og faa Beskyttelse. Jeg skal henvise til, at vi efterhaanden have staat nogenlunde brugelige Havne ved Hjerting, Kars og Esbjerg, hvor der har dannet sig Flaader paa henved 70—80 søaaende Fartøjer, men de ere affaarne i Vinterens Tid, i denne Winter f. Eks. af Fien fra at Løbe ud, fordi de ikke kunne være sikre paa at komme ind her og ikke kunne søge andre Steder hen, fordi Indløbene ere ubestemmelige. Om Sommeren findes det rigeste Fisteri langs Sjllands Vestkyst, naar Fisterne kunne komme bort fra Kysten op nord for Horns Rev, men der tør Fisterne ikke gaa ud, naar Vejet er truende, fordi de ikke kunne komme ind noget Sted. Skulle vi altsaa gøre noget Arbejde her, forekommer det mig, at man maa tage Hensyn til ikke alene Nordbruget, men ogsaa til det større Fisteri, som vil kunne trives paa Vestkysten, og som, naar Indløbene vare sikre, vistnok vilde tiltage i en enorm Grad; og det tør siges, at om end et saadant Løb skulde koste 1 Million Kr., vilde det være i Stand til hurtigt at bringe Rente. Den vil beløbe sig til mere end 100,000 Kr. ved den forøgede Lejlighed til Fangst, og jeg skal sige, at det er mig meget underligt, at Finansudvalget og den højtærede Minister ere blevne enige om disse 60,000 Kr. til et ubeskyttet Udløb fra Ringkjøbing Fjord — Udløb, sige de ganske riagtig, thi det er tvivlsomt med Hensyn til Indløbet, hvad der ogsaa fremgaar af de Motiver, som den ærede Minister selv har henvist til. Der er forskellige Skrivelser fra Vandbygningsdirektøren, og

jeg skal da henvise til en Skrivelse af 26de September 1890, der staar i Betænkningen til anden Behandling. Deri siger Hr. Otterstrøm: „At det paa en af disse Maader tilvebragte Udløb, hvis Munding og Sider ere ubeskyttede, ikke vil blive stabilt, men straks vil begynde at vandre mod Syd, saa at det nuværende Forhold efter kortere eller længere Tids Forløb igen vil indtræde, maa efter de Erfaringer, der høves, betragtes som givet“. Og han anfører flere Eksempler og flere Erfaringer, af hvilke jeg vil tillade mig at fremhæve, at der i 1885 ved et Gennembrud skete et Tilbage spring af Udløbet mod Nord paa c. 1,000 Men. Men allerede i 1886 var Udløbet igen rykket c. 600 Men mod Syd; det er ikke netop paa dette Sted; men han henviser nu til, at det altid viser sig, at de rykke mod Syd, og han paastaar, at de kun kunne gøres stabile ved at beskyttes med Glacis og Stenkastinger og mener, at et saadant Arbejde vil koste henimod 1 Million Kr. (Indenrigsministeren: 1 à 2 Millioner). For et andet Steds Bedkommende er det angivet til henimod 1 Million; men paa dette Sted vil det vistnok ikke koste over 1 Million; men selv om der skulde bruges 1½ Million, tillader jeg mig rigtignok at tro, at det er af saa stor Betydning for hele Fisteribefolkningen langs Sjllands Vestkyst, at Fisterne, naar de skulle søge de bedste Fistepladser, kunne søge op til et Indløb, som har været der før, og som er der endnu. Løb, der kunne flytte sig 600 Men i Løbet af et Aar, kunne ikke kaldes Indløb, maaste kunne de bruges som Udløb. Jeg paastømmer, at de 60,000 Kr. ere forlangte og bevilgede; men jeg ønsker, at de vare forlangte under den Form, at det var en første Bevilling til et beskyttet Indløb og Udløb til Ringkjøbing Fjord, og det naa vi ikke herved. Er det ikke Meningen at gaa videre, saa siger jeg, at vi anvende 60,000 Kr. paa et Udløb fra Ringkjøbing Fjord, som efter givne Erfaringer sikkert ikke vil være at finde igen om saa Aar i det mindste ikke, hvor det har ligget. Jeg forudsætter, at dette Endringsforslag om de 60,000 Kr. vil blive vedtaget, men jeg haaber samtidig, at den ærede Minister vil give Tilfagn om, at det af ham opfattes som Begyndelsen af en Bevilling til et Ind- og Udløb til Ringkjøbing Fjord. — Med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 14, Forhøjelsen med de 72,000 Kr. til Anbringelsen af et Afviserbævt i Esbjerg Havn, vil jeg tillade mig at lykønske den højtærede Minister til, at han har faaet vedtaget ved 3dje Behandling, hvad der saa tvivlsomt ud ved 2den Behandling. Jeg tror, det er et